

Pkt. 4 om offentligheden: Jeg synes egentlig, at vi har en meget høj grad af offentlighed i den danske behandling, og vi må også sige, at der også er offentlighed omkring det, der kommer fra EU. Jeg synes ikke, at det er vores opgave at blande os i, hvordan de enkelte lande behandler forslagene.

Om de langsigtede miljøkonsekvenser i pkt. 5: Der skal selvfølgelig være en vurdering af de langsigtede miljøkonsekvenser, men jeg mener også, at det er noget af det, man tager hensyn til. Når man har diskuteret de langsigtede konsekvenser for f.eks. foderroen, har man jo i hvert fald været inde og kigge på pesticidforbruget og set, at det blev halveret over en 20-årig periode. Og man kan sige, at dér forholder man sig i hvert fald til de langsigtede konsekvenser.

Pkt. 6 om mærkning: Det er jo hjerteblod for Venstre, at vi får mærket vores varer ordentligt og tydeligt, så forbrugeren har et reelt valg.

Med hensyn til pkt. 7 om de nødvendige ressourcer: Det er jo lidt en floskel, for hvornår har vi ressourcer nok?

Men alt i alt synes vi, der er en række positive ting i forslaget, men det trænger unægtelig til en god udvalgsbehandling.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det Konservative Folkeparti er fuldt opmærksomme på de muligheder, der er i genteknologien, og er gennemgående meget positive.

Men der er også en række skrækeksempler, som vi gerne havde været foruden. Derfor tilslutter vi os helt den politik, som er gængs i Danmark, nemlig at vi sørger for at være meget forsigtige, og vi er meget kritiske over for, hvad der kommer. Den linje skal vi køre videre med.

Vi har også noteret os, at det første, vi er blevet budt på om resistens, navnlig er pesticidresistens. Vi håber, at det er første trin, og at vi i stedet kommer over til det, der hedder sygdomsresistens, så vi ikke får den lidt forfejlede debat, vi har haft mange gange på det genteknologiske område.

SF skal have tak for forslaget. Det er kommet i god tid, måske lidt for god tid. Vi vil gerne se, hvad Kommissionen spiller ud med, så det er ikke en konservativ støtte til, at vi vedtager forslaget her og nu, men jeg synes, at der er grund til at rose en række elementer i forslaget.

I pkt. 1 vil man ændre komitéproceduren fra en 3 A- til en 3 B-procedure. Det er noget, vi er positive over for. Det har vi generelt som politik

i Det Konservative Folkeparti. Vi er med på den del.

Når vi kommer til pkt. 2, kan det være sværere at overskue. Jeg bliver lidt skeptisk og får lidt mindelser om det gamle Rusland eller Sovjetunionen, som det hed dengang, når der i bemærkningerne til forslaget står: »Det skal imidlertid være muligt at afvise en markedsføringsansøgning, alene fordi den ikke opfylder et samfundsmæssigt behov . . .«.

Jeg kan huske i sin tid, da nogle af os gerne ville have bibler ind i Sovjetunionen og have dem til at trykke nogle bibler derovre, at så lavede man en tilsvarende analyse, der viste, at der var mere behov for skolebøger, og derfor ville man ikke afsætte ressourcer til det. Det var så magthavernes behov, der blev afgørende.

Derfor lægger den formulering, der er her, op til hvad som helst og er derfor ikke rigtig noget, vi kan overskue. Jeg vil anbefale, at man præciserer, konkretiserer tingene, hvis man skal videre ad den vej. Vi skal passe på, at der ikke bliver tale om lidt diktaturagtige tilstande på det her område, der kan forhindre nogle produktudviklinger, vi kan have stor interesse i.

Hvis vi ser på pkt. 4 om offentlighed, så er det jo egentlig bemærkelsesværdigt, at man i et europæisk parlament overhovedet kan komme med sådan et forslag. Var det for 30 år siden, havde man sagt, at det var indblanding i et andet lands indre anliggender. Det viser noget om, hvor meget EU nu hænger sammen på det miljøpolitiske område. Det Konservative Folkeparti er jo generelt tilhænger af åbenhed, som vi har debatteret tidligere i dag. Hvorfor skal vi være de eneste, der går ind for åbenhed? Når vi får nogle flere europæiske godkendelsesordninger, må vi også være interesseret i, at den åbenhed kommer til at omfatte andre. Selv om jeg kan se, at det kan være svært at få lovgivet om det i det danske parlament, så er det noget, vi skal tage med i direktiverne. Det er vi enige i.

Pkt. 5 er meget diffust. Det er ikke rigtig til at overskue, præcis hvad der menes med forslaget, og det kræver en konkretisering, for at vi kan være med på det.

Pkt. 6 drejer sig om spørgsmålet om mærkning. Det er vi helt enige i, og jeg kan forstå, at der er konkretiseringer på vej på foderstofområdet, som vil blive vedtaget. Det er vi tilfredse med, men der kommer jo altid et problem med, hvor langt tilbage mærkningen skal gå. Skal mælken fra den ko, der engang for nogle år tilbage fik noget gensplejset foder, også mærkes?